

Wyrok
w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Dnia 25 kwietnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący **SSR Ewa Przychodzka**

Protokolant Beata Wolny

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2013 r. w Oleśnicy

sprawy z powództwa (...)**.ú.r.l. z siedzibą w Luxembourg**

przeciwko **J. Ś.**

o zapłatę

powództwo oddala

Z. /

1. odnotować;

2. kal. 21 dni.

25 kwietnia 2013 r.

I C 138/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)r.l. w Luksemburgu
wniosła o nakazanie pozwanemu J. Ś., aby zapłacił na
jej rzecz kwotę 299,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31.05.2011 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa stwierdziła, że
na podstawie cesji wierzytelności przejęła od firmy (...) + (...) Sp. z o.o. prawo do wierzytelności wobec pozwanego
z tytułu świadczenia usług związanych z zawartą umową abonamentową. Strona powodowa dochodzi od pozwanego
zapłaty za wykonanie usługi w kwocie 299,00 zł zgodnie z załączonym częściowym wykazem wierzytelności do umowy
o przelew wierzytelności z dnia 30.11.2011 r.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia
21.09.2012 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym uwzględnił
żądanie strony powodowej
w całości.

Pozwany J. Ś. złożył sprzeciw od w/w nakazu zapłaty
w postępowaniu upominawczym, domagając się uchylecia nakazu
i oddalenia powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska stwierdził, że żądanie strony pozwanej jest bezpodstawne. Pismo „nota karna”
nr (...)KFZ

z 16.05.2011 r., którego nigdy nie otrzymał, nie może być ani źródłem ewentualnego zobowiązania, ani dowodem na istnienie zobowiązania.

Umowę z (...) zawarł w 2006 r. i nie podpisywał żadnego aneksu do umowy, związku z czym na podstawie art. 6 Regulaminu Umowy o abonament nie mógł pozostawać w Okresie Minimalnym, a zatem kara umowna nie mogła zostać naliczona.

Z mocy art. 505³⁶ § 1 kpc nakaz zapłaty utracił moc.

W toku postępowania dowodowego ustalono następujące fakty:

Pozwany zawarł z (...) Sp. z o.o. w W. w dniu 11.08.2006 r. umowę o abonament.

/bezsporne;

Pismem z dnia 21.06.2011 r. (...) Sp. z o.o. w W. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 748,70 zł, w tym z tytułu kary umownej kwoty 300,00 zł. Po otrzymaniu tego wezwania prowadzona była korespondencja mailowa dotycząca podstaw i wysokości wyliczeń. Pozwany w dniu 25.07.2011 r. dokonał wpłaty kwoty 300,00 zł oraz zaległości abonamentowych, a nadto zdał sprzęt.

/dowód:

wezwanie do zapłaty z dnia 21.06.2011 r. – k. 12 – 13, 59;

korespondencja mailowa –
k. 14 - 17, 60 – 63;

potwierdzenia przelewów – k. 18, 19, 64, 65;

Strona powodowa w wyniku cesji z dnia 30.11.2011 r. przejęła od firmy (...) Sp. z o.o. w W. wierzytelność przysługującą jej od pozwanego w związku ze świadczeniem usług związanych z zawartą umową abonamentową na podstawie noty karnej z dnia 16.05.2011 r. Przygotowała też zawiadomienie kierowane do pozwanego o w/w cesji wierzytelności.

/dowód:

duplikat umowy cesji wierzytelności z dn. 30.11.2011 r. – k. 41v.;

zawiadomienia o cesji z dnia 30.11.2011 r. – k. 46 v.;

częściowy wykaz wierzytelności do umowy o przelewie wierzytelności z dn. 30.11.2011 r. – k. 47;

Sąd zważył:

Pozwany nie kwestionował prawidłowości dokonania przelewu wierzytelności z dnia 30.11.2011 r. w warunkach art. 509 kc. Nie kwestionował też skuteczności zawiadomienia go o cesji, choć strona powodowa nie przedstawiła dowodu doręczenia pozwanemu takiego zawiadomienia. Natomiast skutecznie kwestionował istnienie zobowiązania będącego podstawą żądania strony powodowej.

Rzeczą strony powodowej w myśl art. 6 kc było wykazanie podstawy swojego żądania. Tymczasem nie została przedłożona przez stronę powodową ani nota karna nr (...)KFZ z dnia 16.05.2011 r., ani umowa o abonament z dnia 11.08.2006 r., ani ewentualne późniejsze aneksy do tej umowy, ani regulaminy obowiązujące w okresie trwania umowy łączącej pozwanego i (...) Sp. z o.o. w W.. A przecież

w procesie obowiązuje zasada kontrydiktoryjności. Zgodnie z przepisem art. 3 kpc, strony obowiązane są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Przepis ten nie nakłada zatem na sąd obowiązku dążenia do wykrycia prawdy obiektywnej (materialnej) bez względu na procesową aktywność stron. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa w myśl art. 6 kc na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 15.07.1999 r., I CKN 415/99, LEX nr 83805 i in.).

Samo twierdzenie strony powodowej, iż zgodnie z zapisem umowy cesji zawartej z (...)Sp. z o.o. w W., nabyła „niepozostawiające wątpliwości, bezsporne i zasadne wierzytelności”, to za mało. Przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy nie pozwalał nawet na ustalenie, czy rzeczywiście dochodzona kwota - to tak jak wskazano w pozwie - żądanie zapłaty za wykonanie usługi w kwocie 299,00 zł, czy też – jak wskazano w odpowiedzi na sprzeciw – kara umowna w kwocie 300,00 zł.

W tych okolicznościach brak było podstaw do uwzględnienia roszczenia. Dlatego też orzeczono jak w sentencji.